

Anadolu ve Rumeli'de göçebe olarak yaşayan, geçimlerini hayvancılıkla sağlayan ve mevsimlere göre ova veya yaylalarda kurdukları çadırlarda oturan Oğuz Türklerine verilen ad. Bunlara, Türkmenler adı da verilir. "Cesur, muhârip, iyi yürüyen, eli ayağı sağlam" gibi mânâları ifade eden "Yörük" kelimesi yerine, "yürük" kelimesi de kullanılır. Umumî olarak konar-göçer hayat yaşayan bütün topluluklar için kullanılan bu isim, daha çok göçebe Oğuz boyları için alem (özel isim) olmuştur.

On birinci yüzyılda Orta Asya'dan göç eden ve göçebe hayat yaşayan Oğuzlar, İran'dan geçerek, Malazgirt Zaferi'nden sonra Anadolu'ya geldiler. Burada da eski hayat tarzlarını aynen devam ettirdiler. İlk zamanlar Türkmen adıyla anılan Oğuzların bir kısmı yerleşik hayata geçti. Anadolu'nun İslâmlaştırılıp Türkleştirilmesi sırasında, Oğuz boyları, Anadolu'nun her tarafına yayıldı. Bir kısmı yerleşik hayata geçerek Türkmen adını aldı, bir kısmı da göçebe hayatını sürdürüp Yörük ismiyle anıldı.

Anadolu Selçukluları ve beylikleri dönemlerinde, Yörüklerden, askerî güç olarak faydalandı. Selçuklular ve Osmanlılar, Yörükleri sistemli bir şekilde toprağa yerleştirmeye çalıştılar. Orhan Gâzi ve [Yıldırım Bayezid](#) devirlerinde, geçitlerin, [derbent](#) lerin korunması, Yörüklere yaptırıldı. Osmanlıların Rumeli'ye geçişinden sonra, Yörüklerin önemli bir bölümü de Rumeli'ye göç ettirildi. Sultan Birinci Murad Han zamanında, Saruhan'dan, Serez taraflarına kalabalık gruplar hâlinde sevk edilen Yörükler, iskân edildikleri yeni bölgelerde, yabancı unsurlar arasında bir dayanak noktası teşkil ettiler ve ileride yapılacak fetihlere yardımcı oldular. Yörüklerin Rumeli'ye geçirilmeleri, Yıldırım Bayezid Han devrinde daha yoğun bir şekilde devam etti.

Sultan [İkinci Murad Han](#) ve [Fatih Sultan Mehmed](#) Han zamanlarında, yeni fethedilen yerlere, çok Yörük nüfus nakledildi. Fatih Kanunnâmesi'nde Yörüklere, diğer ahaliye göre bazı vergi muafiyetleri tanındı. Fatih

[Kanunnâme](#)

si'nde, Yörüklerin, ağnam (koyunlar) resmî mükellefi ve askerlikle mükellef oldukları belirtildi. Orduda yardımcı kuvvet olarak vazife alan Yörükler,

[Kanunî](#)

devrinden itibaren, daha çok imar ve muhafaza hizmetlerinde kullanıldı. Bulundukları coğrafi mevki itibariyle çeşitli hizmetler gören Yörükler, sahillerde gemi malzemesi temini ve gemi yapımında; derbentlerde ve ana güzergâhlarda yol emniyeti, tamir, muhafaza, köprü inşası ve menzillere zahire toplanması ve korunmasında; madenlerde, ordunun nakliye işlerinde ve devletin kalelerinin onarımlarında da istihdam edildiler. Yörüklerin, geçtikleri yerlerde kalabilecekleri, yaylak ve kışlak alanları belirlendi.

Yörüklerin Rumeli'ye geçirilmesi ve fethedilen yerlere yerleştirilmesi, daha sonra Osmanlı Devletinin umumî bir siyaseti oldu. Ancak, sonraki devirlerde, Yörüklerin Rumeli'ye yerleştirilmesi yavaşladı. Fakat 18. yüzyılın sonlarına kadar devam etti. Bu göçlerin bir kısmı, isteğe bağlı olduğu gibi, bir kısmı ise devlet siyaseti doğrultusunda mecburî olmuştur.

Anadolu'da başgösteren Celâlî isyanları ve neticesinde meydana gelen iç çalkantılar ve ekonomik buhranlar, Anadolu'daki Yörüklerin düzeninin bozulmasına yol açtı. Bu karışıklıklar, Yörük camiasına da sirayet etti. Devlet, bu yüzden, Yörükler üzerindeki idarî otoriteyi sağlamak ve doğabilecek zararları önlemek için, onları mecburî yerleşmeye tâbi tuttu. Mecburî iskânın gayesi, göçebe hayat tarzı sebebiyle Yörüklerin, yerleşik halka zarar yapmalarını önlemek, harap ve boş olan iskân merkezlerinin imar edilmesini, ekilmeyen toprakların işlenmesini temin etmek, devlet tarafından kontrol edilmesi zor olan eşkiya gruplarına karşı bir emniyet unsuru olarak set vazifesi görmelerini sağlamaktı.

1683 Viyana Seferi'nin mağlubiyetle sonuçlanması, Rumeli ve Anadolu'da, geniş çapta aşiret hareketleri ve eşkıyalık hadiselerine sebep oldu. Köprülüzâde Fazıl Mustafa Paşa'nın sadrazamlığı sırasında, 1691 senesinde, Yörükleri tamamen iskân etmek için harekete geçildi.

Rumeli'deki Yörükler, " [Evlâd-ı Fâtihân](#) " adı altında yeni bir teşkilata tâbi tutuldu. Bunlardan, askerî maksatlarla faydalanılmaya çalışıldı. Anadolu'daki Yörükler ise, bilhassa Hama, Humus, Rakka ve Halep bölgelerine yerleştirilmek suretiyle, Aneze ve Şammar aşiretlerinin baskınları önlenmeye çalışıldı. 18 Mart 1692 tarihli bir ferman ile, Anadolu'nun çeşitli vilayet ve sancaklarından, muhtelif yörük aşiretlerine mensup yetmiş kadar oymak yerleştirildi. Bu aşiretlerin, yerlerini terk etmemeleri için de, Adana ve Maraş taraflarında, derbent mahallelerine Yörükler yerleştirildi. 1720 senesinde, Şam vilayetine bağlı bazı sancaklar Yörükler yerleştirilmek suretiyle, Türk nüfusu yönünden takviye edildi. Bazı Yörük oymakları da, kendi yaylak ve kışlaklarında iskâna tabi tutuldular. 1693 senesinde, Kayseri vilayetine bağlı Zamantı ve Pınarbaşı yaylaları, 1728'de Zamantı Irmağının etrafındaki harabe köyler, bu bölgede yaylak-kışlak hayatı yaşayan Yörüklere tahsis edildi. Ayrıca Kozan Dağındaki Yörükler, Çukurova'ya, Orta Toroslar'daki kalabalık Yörük cemaatleri İçel'e, Antalya ve Isparta bölgelerinde dağınık halde bulunan Yörükler ise, Taşeli yaylaklarına yerleştirildiler. Bu arada, Orta Anadolu'ya (Çiçekdağı, Nevşehir, Niğde) yörük iskânı yapılırken, Teke, Hamid, Beyşehir, Alanya ve Akşehir Yörüklerinin de uygun yerlere yerleştirilmeleri için, 1732 senesinde ferman çıkarıldı. Ayrıca doğudan batıya uzanan Toros Dağlarının iç ve dış kısımlarında yeni kurulan birçok kasaba ve

nahiyelere de, çeşitli yörük cemaatleri yerleştirildi. İçel ve Alanya bölgesinde yaşayan bazı Yörükler, Kıbrıs Adasına gönderildiler.

On dokuzuncu yüzyılın ortalarından itibaren, Yörüklerin iskânı, daha düzenli olarak yapılmaya başlandı. Vilayetlerine Yörük iskân edilecek valiler, yaylak ve kışlaktaki Yörükler üzerine iskân nazırı tayin ederek, onları disiplin altına almaya çalıştılar. Tanzimat'tan itibaren de boş araziler ve terk edilmiş yerler, iskân sahası olarak seçildi. Bu şekilde iskân için Bursa, Sivas, Ankara, Konya ve Aydın eyaletleriyle mülhakatı (bağlı yerler) seçildi. Yörüklerin iskânı için tertip edilen Fırka-i Islâhiye, Adana Halep, Maraş ve Ayıntab'da (Anteb) yeni kasabalar da kurmak şartıyla pek çok Yörük cemaatini iskâna tâbi tuttu.

Bugün, Yörüklerin tamamı yerleşik hayata geçmişlerdir. Ancak, eski hayat tarzlarını devam ettiren ve yaylak-kışlaklarda göçebe olarak yaşayan Yörükler, Toroslar'da hâlâ mevcuttur.

(Yukarıdaki Bölüm) Dallog Türk tarihinden alınmıştır.

1071'den sonra İran üzerinden. Anadolu'ya Türk Boylarının göçleri başlamıştı. Bu göçler özellikle Moğolların Harzemşahlar devletini yıkması üzerine (1231) büyük boyut kazanarak 1300'lere, daha sonra da azalarak 1517 yılına kadar sürdü. 1187, 1232, 1244 ve 1270 yıllarındaki büyük göç dalgasıyla Orta Asya, Sibiryâ, İdil-Ural ve Kafkasya'dan 24 veya 48 (günümüzdeki) Türk boyundan değişik oranlarla aileler gelerek Anadolu'ya yerleştiler. Selçukluların, Yörükleri iskan ettiği esas bölge Aydın, Balıkesir ve Muğla yöresidir. Yörüklerin bir bölümünde Kayıhan boyuyla (Osmanlılar) birlikte Anadolu'ya gelmiş önce Ahlata (Bitlis) oradan Fırat nehrinin aşağı kısımlarına (Suriye Caber Kalesi Türk mezarı civarı) sonra Karacadağ (Urfa) daha sonra Ankara (Haymana civarı) ve en son olarak da Söğüt (Bilecik) çevresine yerleştiler.

Yörüklerin Anadolu'daki Yerleşim Yerleri

Selçuklular, Orta Asya'dan göçle gelen Türkleri; meşguliyetlerine uygun olan yerlere (Örneğin: Esnaf ve sanatkarları şehirlere, çiftçileri ovaya, bahçe tarımı yapanları dere kenarlarına) ve genelde de boy olarak topluca yerleştiriyordu veya bir bölgeyi fetheden

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

komutana orasını tahsis edip, boyunu da buraya iskan ediyor, İçişlerinde geniş yetki ve serbesti tanıyarak bu beyi, bölgenin yöneticisi ve uç beyi olarak görevlendiriyordu.

Yörüklerin Yerleştirildikleri Yöreler:

1- Aydın Beyliği'nin Kurulduğu (1320-1390) Aydın ve Çevresi.

2- Osmanlı Beyliği'nin Kurulduğu Bilecik, Bursa çevresi.

3- Karasi Beyliği'nin Kurulduğu Balıkesir, Çanakkale çevresi .

4- Saruhanlı Beyliği'nin Kurulduğu Manisa çevresi.

5- Germiyanlı Beyliği'nin Kurulduğu Kütahya çevresi.

6- İnanoğulları Beyliği'nin Kurulduğu Denizli çevresi.

7- Karaman-Karamanlı Beyliği'nin Kurulduğu Karaman, Konya, Mersin

çevresi.

8- Tekeli-Teke Beyliği'nin Kurulduğu Antalya çevresi.

9- Hamit Beyliği'nin Kurulduğu Isparta, Burdur Çevresi

10- Menteşe Beyliği'nin Kurulduğu Muğla çevresi.

11- Ramazanoğlu Beyliği'nin Kurulduğu Adana çevresi.

12- Dulkadirli Beyliği'nin Kurulduğu Kahramanmaraş çevresi.

13- Kozan Beyliği'nin Kurulduğu Kozan Çevresi

Yörükler bu beyliklere kurucu veya asli unsur olarak katılmıştır. Yörüklerin Anadolu'ya ilk geldiklerinde yoğun olarak yerleştirilip yaşadıkları ilk bölge Aydın, Balıkesir ve Muğla çevresidir. Osmanlılar, 1700-1880 yıllarında dış yenilgilerle devlet düzeninin sarsılması, otorite boşluğu özellikle vergi ve yargıdaki haksızlıklar, eşkiyalığın yaygınlaşması, yöneticilerin rüşvet ve haraç almaları, aşırı vergi ve uzun süreli (4-10 yıl gibi) askere almak amacıyla halka baskı ve zulmünü arttırmasıyla başlayan iç isyanları önlemek ve bastırmak için alınan tedbirler sırasında Yörük Obalarını da parçalayıp onlu-yirmili çadır grupları halinde başka bölgelere dağıttı. Adana, Kahramanmaraş, Hatay ve Gaziantep taraflarında Yörüklerle "AYDINLI" denilmesinin nedeni budur.

YÖRÜKLERİN BAĞLI OLDUĞU BOY

Yörük obaları, Türk boylarının dahil olduğu dört ana gruptan Karluk ve Oğuzlara bağlıdır. (Bir varsayım: Türkler dört ana gruptur. Bu dördüncü grubu göçebe ve konar göçer, hayvancılık yapan Bozkır ve Yayla Türkleri oluşturur, Avşar, Bekdik, Kaşgay, Kazak, Kırgız, Türkmen ve Yörükler gibi.)

Oğuzlar önce Bozoklar ve Üçoklar olmak üzere iki gruba ayrılır. Bu iki grupta da 12'şerden 24 Oğuz boyu vardır. 24 Oğuz boyundan Türkmen grubuna dahil edilebilecek boy sayısı ençok 11 dir. Bunlar: Alayundlu (alaca atlı, iyi atlı), Bayat, Beydili, Çavuldur (Çavdarlı? Cavdır), Döger, iğdir, Kayı (Karakeçili), Kınık, Salur (salar), Yuva ve Yüregir'dir.

Bu boy adlarının bazıları İ.Ö. 209'dan itibaren İ.S. 1880'lere kadar değişime uğrayarak Türkmenistan'da Alieli, Ata, Çavdarlı, Ersarı, Gökler, İğdir, Kara, Sarı, Salur, Teke (Akalteke) ve Yemut oymaklarına dönüşmüş. Kuzey ve Güney Türkmenistan (Horasan) da 1995 yılında ise bu oymak adları Alili, Ata (Atabay), Caferbaylar, Çovdur, Gerkez, Göklen, İğdir, Kara keçili, Nohurlu, Teke ve Yomut olmuştur. Enson 1934'lerde iskan edilen Türkiye'deki bu ası1 ana Türkmen boyuna mensup oymaklar; kısmen isim değiştirerek , kısmen de büyük oymakların devlet tarafından parçalanıp yeni küçük oymaklar oluşturulmasıyla sayıları artmış olarak günümüze kadar ulaşmıştır, çoğu aile adı taşıyan küçük Türkmen oymağı sayısı 2000'i geçmiştir. Anadolu'daki Büyük Türkmen Oymakları: Atçeken, Beydili, Berelli, Barak, Bekdik, Cerit, Çavdır, Danişmentli, Elbeyli (İlbeyli). Gök (Gökçeli), Halep Türkmeni, Işıklar, İğdir, Kara, Karakoyunlu, Karakeçili, Kızıl, Kızılkeçili, Mamalı, Sarı, Tabanlı, Teke, Yeni il Türkmeni (Caber, Musacalı gibi). Aynı Türkmen oymağına; Aydın'da Danişmentli, Yozgat'ta Mamalı, Ankara 'da Tabanlı denilebildiğinden işin içinden çıkmak zordur. Avşar'larda Oğuz Boyudur ama Yörükler, Azeriler, Kaçarlar ve diğer 9 Oğuz Boyu; "Alkaevli, Bayındır (kolları; Akkoyunlu, Abdal, Evcı), Bügdüz, Cepni ve Tahtacı , Dodurga, Eymür, Kargı, Kızık, Peçenek (Boşnak) " gibi Türkmen değildir. Yörükler halıcılığı Türkmenlerden öğrenmişlerdir. Türkmenlerin halısı, Yörüklerin ise kilimi meşhurdur. (bkz:100)

Yörükler, Oğuzların Karaevli, Yaparlı-Yabırlı ve Yazır-Yazırlı boylarındandır. Karaevli-Karabölük; Karaçadırılı anlamındadır. Karaevli Obası Tekirdağ Alanya, Kadirli, Isparta, Sinop, Antalya, Kozan, Bolu, Kastamonu, Sivas, Tokat, Zonguldak, Ulukışla ve Balkanlara iskan edilmiştir. Yaparlı, Yaperli, Yıparlı, Yapar, Yapallı, Yabırlı, Yabır boy adı; önüne çıkanı yıkan, deviren, zorluklara, güçlüklerle rağmen işini beceren, verilen görevi yerine getiren anlamındadır. Yapar-Yabırlı Obası; Karaisalı, Adana, Isparta, Ereğli (Konya) ye iskan edilmiştir. Bolu (Gerede) ve Çorum (Alaca) da iki yerleşim birimi adı Yaparlı'dır. Yazır, Yazırlı, Yazgır, Yazar boy adı; Halk ağası, çok il sahibi, il ağası anlamındadır. Yazırlı obası, Adana, Kozan, Kahramanmaraş, Kayseri, Konya, Akşehir, Edirne, Isparta, Burdur, Koyulhisar (Sivas), Edremit, Ankara, Korkuteli, Kumluca, Finike, Çorum, Denizli, Gaziantep, Tekirdağ,, Kurşunlu, Kelkit, Aydın, Kütahya, Eskişehir ve Bolvadin'e iskan edilmiştir. Bu üç boy adı uzun bir tarihi dönem içinde boyu temsil niteliğini yitirmiş ve oba adı olarak kullanılmaya başlanmıştır. Karakeçi kılından dokunan karaçadırı; Karakoyunlular dışında genelde Avşar ve Türkmenler kullanmaz. Ancak karaçadır Yörüklere de özgü değildir.

Bu üç Oğuz boyu adı uzun dönem içinde değişime uğramış ve unutulmuştur. Daha Orta Asya'da iken yeni Yörük boy adları oluşmuş ve Yörükler bu üç grup altında toplanmıştır. Bunlar Honamlı, Horzum ve Tekeli Yörük boylarıdır. Bütün diğer Yörük obaları bu boyların alt kollarıdır. Selçuklu ve Osmanlılar karışıklığı önlemek ve düzeni sağlamak için Avşar ve Türkmenlerden farklılık gösteren Honamlı, Horzum ve Tekeli göçebe gruplarına

yörük adını vermiş ve bütün yazışmalarda bunlar için ısrarla yörük adı kullanılmıştır. Yörük adı da zamanla Avşar, Azeri, Kazak, Kırgız,, Özbek, Tatar, Türkmen ve Uygur gibi bir Türk boy adı olmuştur. Honamlı adı; Hunlarla ilgilendirilmekte, "Hun yapılı şeyler, Hun namlılar" Ho, işaret sıfatı olarak işte şu, ünlü, şöhretli, şeklinde yorumlanmaktadır. Horzum adı isen Harzem, Harezem ve Huvarzem bağlantısı kurularak, acayip kaleleri olan ülke anlamında kullanılmaktadır. (bkz:45)

Özellikle 11.YY da Selçuklu Göç Politikası, 13.YY da Moğol ve 15.YY da Timur'un zorlamasıyla Anadolu'ya üç büyük grup olarak gelen Horzum Yörük boyu Aydın, Balıkesir, İzmir, Kütahya ve Afyon Yöresine, Honamlı'larda yine Aydın, Isparta, Antalya Yöresine, Teke Yörük Boyu ise; Antalya, Alanya, Burdur ve Fethiye Yöresine yerleştirilmiş. 1071- 1934 yılları arasında idari, siyasi, ekonomik, güvenlik, askeri, sosyal-etnik vs. nedenlerle devlet bu Yörük obalarının yerlerini defalarca değiştirmiş, önce Doğu-Güney Doğu ve Suriye' ye yerleştirdiği Türkmen oymaklarını Isparta., Afyon ve Aydın'a yerleştirmiştir. Terside olmuş örneğin Horzum Boyuna mensup obalar Adana ve Mersin'e, Honamlılar ise Mersin, Kahramanmaraş, Konya ve Aksaray'a iskan edilmişlerdir. Büyük obalara otlakların yetmemesi, akrabalar arası geçimsizlik, savaş nedeni ile Balkanlar, Ege, Adana ve Mersin' in işgali, bölgedeki yerleşik grupların kötü davranışı sebebiyle ana obadan kopmalar ve devletin sayıca kalabalıklaşan grupları parçalayıp dağıtması gibi nedenlerle çoğalıp kayıtlara gecen Yörük obaları sayısı ikibini aşmıştır. Ancak bu oba adlarının çoğu aile adıdır, örneğin; Çakır Ali, Cafer, Ahmetçe, Darı hacılı obaları gibi . Bir kısmı da kamu görevlilerince, resmi işlemler sırasında verilmiş uydurma anlamsız lakaplardır. Örneğin; Bulut,, Cinliin, Çakmaklı, Cücüklü. Çirkin obaları gibi bazı Avşar elleri veya Türkmen oymakları nasıl ki halen boy adlarını taşıyorsa yörük topluluklarından da aile adı yerine Honamlı, Horzum, Tekeli hatta Yabır, Yazır boy adlarını taşıyanlar vardır. Adana, Hatay, Gaziantep ve K.Maraş'ta ki yörükler ise kendilerini Aydınlı olarak tanımlamakta, çevreden de Aydınlı olarak bilinip, söylenmektedirler.

Yörüklerle Türkiye'deki diğer göçebeler karşılaştırılırsa; bulundukları coğrafi saha, iklim, yayla veya ovaya yerleşmiş olmalarına göre, lisan; kullandıkları günlük kelimeler, lehçe, şive, ağız ve ses tonu ayrıca töre,örf, adet, anane, gelenek, görenek hatta fiziki çehre, görünüş açılarından farklı özellikler taşıdıkları görülecektir

Aydın' yerleştirilen obalar

Kaçar ve Kaçaroğlu Yörük Obaları :

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

Isparta, Afyon, Aydın, Manisa, Antalya, İçel, Alanya, Kütahya, Akşehir ve Yozgat'a iskan edilmişlerdir.

Karatekeli Obası

Kütahya, Muğla, Antalya, Aydın, İzmit, Manisa ve Afyon'a iskan edilmişlerdir.

Sarıtekeli:

Aydın, Antalya, Manisa.

1700-1934 Yılları arasında göçebelikten alıkonularak zorunlu iskana tabi tutulanlar

Aydınlı Yörüşü: Aydın, Antalya, Ezine, Alanya, Manavgat, Isparta, Muğla, K.Maraş, G.Antep, Hatay, Adana, Mersin.

Döneli: Aydın, Antalya, İçel, Silifke, Mut, Gülnar, Erdemli, Anamur, Tarsus, Bozkır, Ereğli (Konya), Karaman, Ermenek, K.Maraş, Bolu, Adana, Bilecik, Kilis ve Suriye

Eskiyörük: Antalya, Alanya, Manavgat, Isparta, Yalvaç, Mersin, Anamur, Gülnar, Aydıncık, Aydın, Denizli, Muğla, Manisa, Adana, Beyşehir, Kırıs, Suriye.

Horzum: Aydın, Kütahya, Manisa, Isparta, Yalvaç, Adana, İmamoğlu, Afyon, Dinar, Dazkırı, Denizli, Uşak, Antalya, Alanya, Muğla, Konya, Akşehir, Ereğli (Konya), İçel, Ayrancı (Karaman.)

Yörükler

Administratör tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

Karatekeli: Kütahya, Simav, Muğla, Antalya, Manavgat, Alanya, Aydın, İzmit, Manisa, Afyon, (Sincanlı-Çatkuyu), Adana, İçel, Tarsus, Adapazarı, Kocaeli.

Melikli: Fethiye (Muğla), Isparta, Ayrancı(Karaman), Adana, Antalya, Alanya, Bursa, Tarsus, İçel, Aydın, Balkanlar, Suriye.

Sarıkeçili: Antalya, Kaş, Aydın, Isparta, Eğirdir, Uluborlu, Yalvaç, Adana, Burdur (Aziziye, Bereket), Çumra, Akşehir, Doğanhisar, İçel, Ayrancı (Yarıkkuyu Köyü), Karaman, Afyon, Dazkırı, Manisa, Kütahya, Honaz.

Sarıtekeli: Aydın (Yörük Ali Efe bu obadan), Serik, Manisa

Tırtar: Aydın, İçel, Afyon, Ereğli (Konya), Isparta.

Tekeli: Antalya, Alanya, Manavgat, Manisa, Aksaray, Kütahya, Sivas, İzmir, Bergama, Aydın, Söke, İçel, Tarsus, Anamur, Silifke, Niğde, K.Maraş, Karaman, Ermenek, Adana, Aladağ, Kayseri, Muğla, Samsun, Balkanlar.

Saçıkaralı: Kütahya, Denizli, Konya, Akşehir, Beyşehir, Ereğli (Karaburun Köyü), Aydın, Antalya, Gazipaşa, Manavgat, Alanya, İçel, Anamur, Tarsus, Adana, Kozan, Saruhanlı-(Manisa), Uşak, Kıbrıs.

Ali Rıza Yalkın'ın Araştırmalarına Göre: 1934 Yılında Göçebe Ve Yarıgöçebe Olarak Hayvancılık Yapan Türkmen Oymakları Ve Yörük Obaları:

a) Aydın Yöresi Oymakları:

1- Abdal

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

2-□□□□ Akdağlı

3-□□□□ Akkozalı

4-□□□□ Alacakoyunlu

5-□□□□ Beylikli

6-□□□□ Burhan

7-□□□□ Çepni

8-□□□□ Dedekarkınlı

9-□□□□ Derici

10-□ Harmandalı-Harbendeli

11-□ İmir

12-□ Cerid

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

13- Karamanlı

14- Karayağcılı

15- Köseler

16- Kirtiş

17- Kızılışıklı

18- Kocabeyli

19- Musalarlı

20- Omurlu

21- Rahman

22- Saraç

23- Taşevli

24- Yatağanlı

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

25- Yelaldı

b) Aydın Obaları:

1- Honamlı

2- Horzum

3- Karatekeli

4- Menemenci

5- Sancaklı

6- Sarıtekeli

16. Yüzyıl Anadolu Coğrafyasındaki Aydın bölgesindeki Bazı Oymak ve Obalar

Aydın-Kütahya-Ankara Yöresi Oymak ve Obaları:

1- Akkoyunlu

Yörükler

Administrator tarafından yazıldı.
Perşembe, 18 Ağustos 2011 18:35 -

2-□□□□ **Akkeçili**

3-□□□□ **Avşar**

4-□□□□ **Alayundlu**

5-□□□□ **Bozkuş**

6-□□□□ **Çullu**

7-□□□□ **Ellici**

8-□□□□ **Kayı**

9-□□□□ **Karakoyunlu**

10-□ **Karakeçili**